TRACTATUS VARII

Süddeutscher Raum , 15. Jh. Seite 60r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

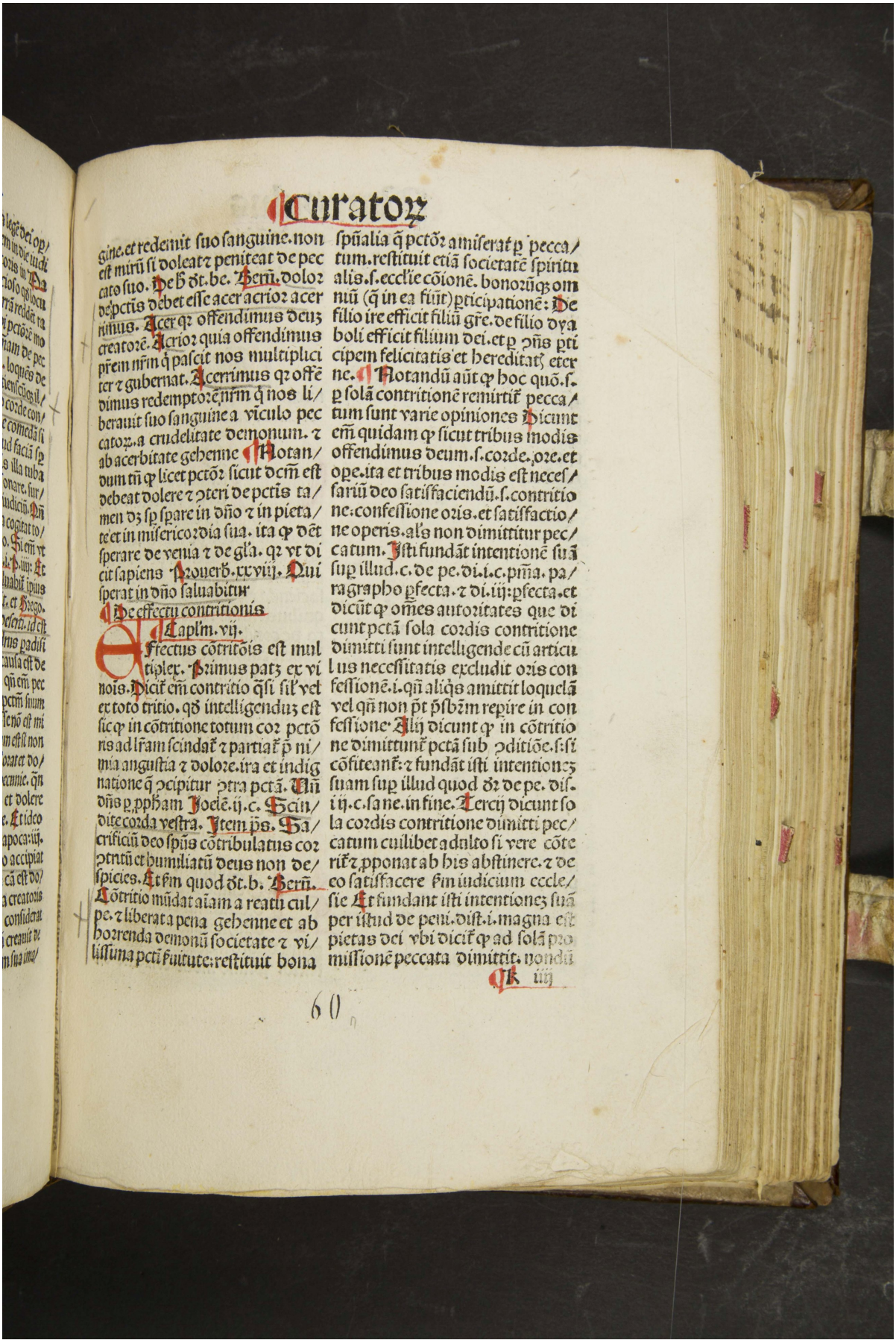

gine. et redemit suo sanguine. non est mirũ si doleat ⁊ peniteat de peccato suo. De h̄ d̄t. be. Bern̄. dolor de pctis debet esse acer acrior acerrimus. Acer qꝛ offendimus deuꝫ creatorẽ. Acrior quia offendimus pr̄em nr̄m q̄ pascit nos multipliciter ⁊ gubernat. Acerrimus qꝛ offẽdimus redemptorẽ nr̄m q̄ nos liberauit suo sanguine a vinculo peccatoꝝ. a crudelitate demonum. ⁊ ab acerbitate gehenne ¶ Notandum tñ ꝙ licet pctõꝛ sicut dcm̄ est debeat dolere ⁊ ꝯteri de pctis tamen dꝫ sp̄ spare in dño ⁊ in pietate et in misericordia sua. ita ꝙ dẽt sperare de venia ⁊ de gl'a. qꝛ vt dicit sapiens Prouerb̄. xxviij. Qui sperat in dño saluabitur

De effectu contritionis

Capl'm. vij.

Effectus cõtritõis est multiplex. Primus patꝫ ex vinois. Dicit̄ em̄ contritio q̄si sil' vel ex toto tritio. qd̄ intelligenduꝫ est sic ꝙ in cõtritione totum cor pctõris ad lr̄am scindat̄ ⁊ partiat̄ p̄ nimia angustia ⁊ dolore. ira et indignatione q̄ ꝯcipitur ꝯtra pctã. Vñ dñs p̄ ꝓph̄am Joelẽ. ij. c. Scindite corda vestra. Item p̄s. Sacrificiũ deo spũs cõtribulatus cor ꝯtritũ et humiliatũ deus non despicies. Et s̄m quod d̄t. b. Bern̄. Cõtritio mũdat aĩam a reatu culpe. ⁊ liberat a pena gehenne et ab horrenda demonũ societate ⁊ vilissima pctĩ s̄uitute: restituit bona spũalia q̄ pctõꝛ amiserat p̄ peccatum. restituit etiã societatẽ spiritualis. s. eccl'ie cõionẽ. bonorũqꝫ omniũ (q̄ in ea fiũt) p̄ticipationẽ: De filio ire efficit filiũ gr̄e. de filio dyaboli efficit filium dei. et p̄ ꝯñs p̄ticipem felicitatis et hereditatꝫ eterne. ¶ Notandũ aũt ꝙ hoc quõ. s. p̄ solã contritionẽ remirtit̄ peccatum sunt varie opiniones Dicunt em̄ quidam ꝙ sicut tribus modis offendimus deum. s. corde. ore. et ope. ita et tribus modis est necessariũ deo satisfaciendũ. s. contritione: confessione oris. et satisfactione operis. al's non dimittitur peccatum. Isti fundãt intentionẽ suã sup̄ illud. c. de pe. di. i. c. pm̄a. paragrapho p̄fecta. ⁊ di. iij: p̄fecta. et dicũt ꝙ om̄es autoritates que dicunt pctã sola cordis contritione dimitti sunt intelligende cũ articulus necessitatis excludit oris confessionẽ. i. qñ aliq̄s amittit loquelã vel qñ non p̄t p̄sb̄m repire in confessione. Alij dicunt ꝙ in cõtritione dimittunt̄ pctã sub ꝯditiõe. s: si cõfiteant̄: ⁊ fundãt isti intentionẽꝫ suam sup̄ illud quod d̄r de pe. dis. i ij. c. sane. in fine. Tercij dicunt sola cordis contritione dimitti peccatum cuilibet adulto si vere cõterit̄ ⁊ p̄ponat ab his abstinere. ⁊ de eo satisfacere s̄m iudicium ecclesie Et fundant isti intentionẽꝫ suã per istud de peni. dist. i. magna est pietas dei vbi dicit̄ ꝙ ad solã promissionẽ peccata dimittit. nondũ

¶ k iiij